

uvidende om, hvorvidt det pågældende dokument efter sin natur kan tinglyses (registreres) eller ikke.

Af disse grunde har man ikke ment at kunne følge stempelovsudvalgets forslag. Derimod har man optaget en bestemmelse i forslaget § 33, stk. 6, hvorefter finansministeren kan fastsætte regler om, at tinglysningskontorerne og skibsregistret kan stemple et dokument — selv om det er indleveret efter fristens udløb i ustemplet eller for lavt stemplet stand. Det skal dog være en forudsætning for på denne måde at frafalde påtale af den begæede stempelovertredelse, at det manglende stempel ikke andrager et betydeligt beløb, og at overtrædelsen også i øvrigt er af en sådan art, at strafansvar ikke bør gøres gældende. Med en sådan regel vil man stort set opnå de praktiske fordele, som er tilsigtet ved udvalgets forslag (udkastets § 33, stk. 4).

Man har heller ikke ment at burde følge de af udvalget foreslåede mere generelle regler (udkastets § 33, stk. 5, og § 34, stk. 1) om de anholdelsespligtige myndigheders adgang til i visse tilfælde af undlade anholdelse.

Kapitel 6.

Til § 34.

De foreslåede bestemmelser, der giver regler for stemplingen af dokumenter om overdragelse af fast ejendom, afløser den gældende stempelovs §§ 61, 63 (delvis) og 67. Bestemmelserne i lovens § 63, stk. 2 og 4, om arvefæstekontrakter m. v. med ret til at sælge og pantsætte, og bestemmelsen i lovens § 65 om overgang til ny besidder af len, stamhuse og fideikommissgoder er udeladt, da de ikke længere har nogen praktisk betydning. De ved lov nr. 199 af 8. juni 1966 gennemførte regler om lejligheder, der ejes særskilt (ejerlejligheder), giver ikke anledning til at foreslå særlige bestemmelser i stempeloven. Efter § 4 i loven om ejerlejligheder anses hver lejlighed som en selvstændig fast ejendom, og et skøde på en ejerlejlighed må da være stempelpligtigt med 1 pct. både af købesummen for selve lejligheden og af købesummen for den overtagne anpart i den fælles ejendomsret til grunden m. v., jfr. forslaget § 45 om overdragelse af anparter i formuegoder.

Efter den gældende stempelovs § 64 skal stempelafgiften for overdragelse af fast ejendom forhøjes til det dobbelte, når ejendommen overdrages til

- 1) offentlige eller private stiftelser eller deslige institutioner,
- 2) aktieselskaber eller andre selskaber med begrænset ansvar eller

- 3) selskaber eller foreninger med vekslende kapital eller vekslende medlemsantal.

Denne afgiftsforhøjelse blev sat ind i stempeloven ved lovrevisionen af 1911. Begrundelsen var, at det i disse tilfælde kan forventes, at ejendommen i ringere grad, end når den ejes af personer, vil blive gjort til genstand for omsætning. Statskassen kan altså siges ved overdragelser af den omhandlede art at gå glip af en indtægt, som den under almindelige forhold kunne påregne. Denne begrundelse for afgiftsforhøjelsen, nemlig at statskassen bør have godtgørelse for den afgift, den ikke får, fordi ingen omsætning finder sted, er formentlig af tvivlsom værdi. For øvrigt sker det jo meget ofte, at en ejendom, der købes af enkeltmand, forbliver i dennes besiddelse i mange år. Endelig har de pågældende efter gældende lov krav på godtgørelse af afgiftsforhøjelsen, hvis ejendommen videreoverdrages inden 10 år, ligesom der bevillingsmæssigt kan fritages for afgiftsforhøjelsen, når skødemodtageren er en institution med almennyttigt formål. Disse godtgørelsesregler har i ret vidt omfang udhulet bestemmelsen om afgiftsfordobling og har i øvrigt i praksis medført administrative vanskeligheder. Den gældende lovs bestemmelser om afgiftsforhøjelse er derfor ikke medtaget i forslaget.

Vedrørende bestemmelsen i den gældende lovs § 61, stk. 1, om skødestempel for dokumenter, hvorved ret erhverves til at få fast ejendom overdraget til eje (køberetsaftaler), og bestemmelsen i stk. 5 om aftaler om forkøbsret henvises til forslaget § 44, stk. 2.

Ad stk. 1. Forslaget svarer til de gældende regler dog med den ændring, at stemplet ved overdragelser uden vederlag (gaveskøder) ikke skal beregnes på grundlag af en af parterne angivet værdi, når der foreligger en ejendomsværdi, jfr. nærmere herom nedenfor under afsnittet ad stk. 2.

Med hensyn til den foreslåede afgiftssats, 1 pct., bemærkes, at skødestemplet ifølge stempeloven som hovedregel er ½ pct., (siden 1. april 1965: 1 pct.). Hertil skal for det første lægges den for et skødes tinglysning fastsatte værdiafgift, som foreslås ophævet, og som udgør 2 promille. Endvidere må der tages hensyn til det i tinglysningsafgiftslovens § 14 hjemlede vederlag for bekræftelse og opbevaring (som regel 7 kr.) samt den faste afgift på 10 kr. for tinglysning af sådanne ændringer og tilføjelser, som ikke er stempelpligtige efter forslaget, og hvor tinglysningen derfor nu vil blive vederlagsfri.

Ad stk. 2. Den gældende lovs regler om, at stemplet mindst skal beregnes af ejendomsværdien, er opretholdt i forslaget. Det samme gælder det i